

[From.]

den grønlandske handel i forvejen. Men her er dog tale om en industriel investering, hvor jeg ville finde det helt i sin orden, om også private virksomheder fik lov at indskyde kapital. Jeg så meget gerne, at også fiskerne — mere i det små naturligvis — kunne få mulighed for en art økonomisk medinteresse i disse industrielle anlæg, og jeg kunne her måske pege på en fremgangsmåde, som anvendes i stadig flere andels-selskaber, nemlig denne, at leverandørerne lader en beskeden del af deres afregning stå, som så efterhånden bliver til en aktieandel eller en andelshaverfond, som forrentes. En sådan form giver efter min opfattelse dem, der leverer materialer til forædling, en meget værdifuld tilknytning til virksomheden. Når jeg nævner dette til overvejelse, er det, fordi mit parti meget gerne ser privat virksomhed få større albuenum i Grønland. Endelig er der også den særdeles nærliggende grund, at jeg så vist synes, at staten har objekter nok for pengeanbringelse i forvejen.

Jeg vil derfor foreslå, at vi i det kommende udvalg foretager en meget grundig undersøgelse af disse økonomiske problemer; hertil og til fremme af lovforslaget som helhed kan jeg tilsiige venstres saglige medvirken.

Ninn-Hansen: Mit parti betragter det som værdifuldt, at vi i dag får lejlighed til at debattere et lovforslag af en karakter som det foreliggende. Vi finder det for det første rigtigt, at der bliver lejlighed til en debat om et så principielt vigtigt spørgsmål her i salen. Det ville selvfølgelig være ganske urimeligt, hvis bevillingen af beløb af en størrelse som de foreslåede og retningslinjer, der principielt er betydningsfulde, skulle afgøres i finansudvalgets lukkede møder.

Hvad angår selve lovforslagets hovedlinjer, synes vi, at det indeholder så meget værdifuldt, at man med rette kan sige, at det tjener den kgl. grønlandske handel, hvorfra forslaget stammer, til ære, at man har peget på disse retningslinjer og peget på nødvendigheden af, at man tilsigter en udbygning af de produktive erhverv i Grønland. Det er rigtigt og nødvendigt at tage denne opgave op, da udbygningen af det

grønlandske erhvervsliv er den eneste virkelige mulighed for at løse de økonomiske og befolkningsmæssige problemer; og man har vel lov til at sige, at efter nyordningen i 1950 er det ikke just disse områder, man har beskæftiget sig stærkest med med hensyn til investeringerne, tværtimod.

Jeg tror, at tallene er rigtige — men ellers kan den højtærede minister jo rette mig — når man siger, at den samlede investering i den periode, der er gået siden 1950, har været på 174 mill. kr., men at langt det meste af dette beløb er gået til forbedringer af sociale og sundhedsmæssige forhold. Kun 26 mill. kr. har den kgl. grønlandske handel kunnet disponere over til investeringer, og af disse 26 mill. kr. har man mig bekendt i denne periode på 9 år kun afset 6,2 mill. kr. til investeringer til disse egentlige erhvervmæssige formål. Det drejer sig altså om 4 pct. af de samlede offentlige investeringer, der i denne periode er gået til den erhvervmæssige opbygning. Det må da enhver kunne se, der har et ønske om — og det har vi vel alle — at Grønland økonomisk kan få mulighed for at bære sig, at for at det grønlandske erhvervsliv skal kunne bære sig, må man give den grønlandske befolkning muligheder for, at den kan finde erhverv, hvorved den kan tjene til føden. Enhver må kunne se, at det er ganske skævt og urigtigt, hvis man vil fortsætte den hidtidige udvikling og kun anvende en så lille del, som der her er tale om, kun 4 pct., til den erhvervmæssige opbygning.

Derfor tror vi også, det er rigtigt, at Grønlandsministeriet og den kgl. grønlandske handel nu siger, at vi må have de erhvervmæssige investeringer i forgrunden; og at de må benyttes til en opbygning og en udbygning af fiskerierhvervet, er jo også ganske klart. Det er vel, så vidt man kan se i dag, om ikke det eneste sted, så det sted, man først og fremmest kan få en mulighed for at oparbejde det grønlandske erhvervsliv og samtidig beskæftige den grønlandske befolkning, navnlig den voksende befolkning i de grønlandske byer. En betingelse for, at fiskerierhvervet kan udvikle sig på denne måde og i den retning, man ønsker, må det selvsagt også være, at der opføres moderne fiskeindustrianlæg. Alene den lange transport, der er fra Grøn-